

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 789. An per consuetudinem vel statutum aliquod possit monasterio tolli jus, quod ei competit succedeni in bona professorum suorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

4. Resp. quarto: in majoratu, qui summam dignitatem, puta regnum, ducatum, aut jurisdictionem temporalem in oppidum aliquod annexum habet; uti &, si ad agnationem & familiae conservationem, vel cum onere nomen familiae ejusque arma & insignia deferentis institutus; vel in ejus institutione alia adjecta clausula, qua Religiosum excludat, Monasterium, etiam aliis successione capax, non succedit, sed majoratum à die professionis ad proximum agnatum devolvitur. secus verò esse de majoratu, qui tale quid annexum non habet, & illum transire ad Monasterium successione capax, ita ut, quamdiu professus vivit, illud totam majoratus commoditatem percipiat, illeque quamprimum, professus naturaliter mortuo, ad proximum agnatum devolvatur, communem & receptam doctrinam esse astruit. Wiestn. *h. t. n. 3.* cit. pro ea Tapia in *Auth. ingressi. v. sua. c. 16. n. 9.* Molin. *de primogen. l. 1. c. 13. n. 93.* Molin. *Theol. de 7. & 7. tr. 2. d. 623. n. 3.* Sanch. *l. c. c. 13. n. 16.* Verùm merito de eo majoratu qui annexam jurisdictionem aliquam temporalem habet, dubitari potest, an non & ille transeat in Monasterium talis jurisdictionis capax, qualia sunt plura Monasteria.

5. Resp. Quintò: jus patronatus seu jus præsentandi ad beneficia, absque eò, quòd maneat penes professum, ut volunt aliqui, eò quod non sit res pretio æstimabilis, idèque paupertati non repugnet, transire ad Monasterium, quamdiu professus vivit; nisi fortè ex dispositione fundatoris remanere penes familiam debeat, aut annexum sit majoratu tali, in quo succedere nequit monasterium, probabilius tradunt Lambertin. *de jurep. l. 2. p. 1. q. 2. a. 10. num. ult.* Sanch. *l. c. c. 14. a. num. 2.* Castrop. *l. c. p. 4. §. 2. n. 3.* Wiestn. *h. t. num. 41.*

6. R. Sextò: jus retrahendi rem alienatam extra familiam, cui abscripta, competens alicui ante professionem per professionem non transire ad Monasterium, ne vel hoc ipso res obnoxia retractui alienetur extra familiam, dum eam, non sibi, sed Monasterio acquireret Monachus; sed transire ad proprium agnatum, non secus ac alia jura, quorum Monasterium capax non est, rectè cum Tiracuell. *de retrah. gentil. §. 1. gl. 8. num. 19.* tenent Sanch. *l. c. c. 14. n. 26.* Castrop. *l. c. p. 4. §. 2. n. 5.* apud Wiestn. *num. 40.*

Quæst. 789. An per consuetudinem vel statutum aliquod possit tolli Monasterio jus, quod ei competit succedendi in bona professorum.

1. Resp. Ad primum: posse illud tolli per consuetudinem legitime præscriptam spatio 40. annorum (non minore; quia brevior tempore contra Ecclesiam non præscribitur) ita ut bona devolvantur ad consanguineos professi. Covar. in *c. 1. de testam. in fin.* Sanch. *l. c. c. 12. num. 14.* Pirh. *h. t. num. 42.* & communiter alii ex ea ratione, quòd jus hoc solo humano competat Monasterio.

2. Resp. Ad secundum: nullotamen modo per statutum Municipale aut Provinciale decerni potest, ut ingredienti Religionem excludantur ab hæreditate seu successione parentum aliorumque consanguineorum; adeoque ut Monasterium in bona illorum immobilia non succedat, sed ut parte aliqua seu vitalitio sint contenti, estque tale statutum irritum. Abb. in *c. Ecclesia de constit. num. 35.* Laym. *ibid. num. 7. exemplo. §.* Sanch. *l. c. c. 12. num. 18.* Pirh. *num. 43.* ex ea ratione, quòd tale statutum, saltem quòd ad effectum) dirigatur in illud tempus, quo ingressus jam est professus (ante professionem enim necdum est incapax successione) pro eo autem tempore est subductus jurisdictioni seculari, adeoque illo statuto non obligatur, quin is aut ex persona illius succedere possit Monasterium. Dixi: *saltem quòd ad effectum*: quia et si dispositio fiat pro tempore habili, non tamen valet, si ejus effectus cadat in tempus inhabile. Arg. *L. ut sponsæ. c. de donat. ante nupt.* Tum etiam, quòd leges civiles, quæ expressè & in specie disponunt de Ecclesiasticis personis, præsertim quæ talibus, illas obligare non possunt, etiam si illis aliis sint favorabiles. Ac denique quia supremus Princeps, Rex vel Imperator privilegia ab Imperatoribus aliis concessa Ecclesiis, Ecclesiasticisve personis, ab iisdem acceptata (inter quæ est jus illud succedendi Monasteriis tam à Jure Civili, quam Canonico concessum) auferre non possit sine consensu Pontificis. ita ferè Pirh. *h. t.*

num. 43.

